

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balla Nóra ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Illés Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen, megbízási díj megfizetése iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2010. április 28. napján meghozott, 11.G.25.943/2008/15. számú ítélete ellen, az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 250.000 (kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az államnak felhívásra 563.700 (ötszázhatvanháromezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes, mint megrendelő és a felperes, mint ügynökség 2007. február 13-án reklámügynökségi keretszerződést kötöttek a 2007. december 31-ig terjedő időre. A felperes a szerződésben arra vállalt kötelezettséget, hogy a ... Üzletház márkájával, termékeivel, szolgáltatásával kapcsolatos teljes körű marketing kommunikációs feladatokat ellátja. A felperes megbízási díját a felek a szerződésben havonta 220.000 + Áfa-ban állapították meg, betűvel azonban 150.000 forintot írtak ki. A keretszerződés rögzíti, hogy a felek annak feltételeit minden eseti megbízás tekintetében magukra nézve kötelezőnek ismerik el. A szerződés 7.4 pontja

tartalmazza, hogy a felperest a médiákkal kötött szerződések után a szerződéses érték 15%-ának megfelelő jutalék illeti meg. Ha az alperessel szerződő média ezt nem tudja kezelni, akkor a felperes a jutalékot az alperes felé jogosult kiszámlázni. A szerződés 7.6. pontja értelmében a felperes költségeinek megtérítésére is igényt tarthat. A szerződés aláírásával egyidejűleg az alperes ügyleti képviselőre vonatkozó meghatalmazást is adott a felperesnek. Az alperes a felperest megillető díjak és költségek összegéből 9.395.414 forintot nem fizetett meg a felperesnek. A felperes 2007. június 2-án teljesítésre szólította fel az alperest. Az alperes a 2007. június 13-án kelt válaszában a felperes követelésének felét tartotta elfogadhatónak.

A felperes a keresetében 9.395.414 forint tőkének, utána 2007. július 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogviszonyában irányadó mértékű késedelmi kamatnak, valamint a perrel felmerült költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy az alperes a megbízási szerződés alapján járó díjat és költségtérítést nem fizette meg. Elismerte, hogy az alperes felé tévesen számlázott 3.575.161 forintot.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a 2007. január 15-től 2007. július 2-ig terjedő időszakra kiszámlázott összesen 30.288.571 forintból 17.318.000 forintot megfizetett a felperesnek. Ezt meghaladóan vitatta a felperes követelését. Hivatkozott arra, hogy a felperes olyan hirdetések költségeiről állított ki számlát, amely hirdetéseket nem rendelte meg, illetve azok nem is jelentek meg. Kifogásolta, hogy a felperes egy alkalommal magasabb összegű jutalékot számlázott, mint ami a szerződés szerint megillette. Az alperesi álláspont szerint a felperes nem a megbízási szerződés szerint, az alperes utasításainak és érdekeinek figyelembevételével járt el, hanem csalárd módon kárt okozott az alperesnek. A hirdetési szerződések megkötésekor nem ért el díjkedvezményt az alperes javára, és nem tudta biztosítani az alperes számára a lehető legjobb feltételeket.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.395.414 forintot, ennek 2007. július 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatát, és 500.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy 198.700, az alperest pedig hogy 563.700 forint le nem rótt illetéket az állam javára külön felhívásra fizessenek meg. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes, mint megbízó és a felperes, mint megbízott között a Ptk. 474. § (1) bekezdésében körülírt megbízási szerződés jött létre. Abból, hogy a felperes havonta 220.000 forint+ Áfa összegű díjról állított ki számlát és ezt az alperes elfogadta, azt a következtetést vonta le, hogy a felek jogviszonyában a 220.000 forint + Áfa összegű díj az irányadó. A perben kihallgatott tanúk vallomásából megállapította, hogy a felperes a megbízási szerződésben vállalt tevékenységet ellátta, az alperes érdekeinek megfelelően járt el. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes köteleme gondossági kötelelem volt, eredmény elérését a felperes a szerződésben nem vállalta. Így nem vállalt felelősséget az alperes által üzemeltetett üzletház forgalmának a növekedéséért

sem. A díjazásra a felperes a tevékenység ellátásáért és nem az eredmény eléréséért volt jogosult. Az alperes nem bizonyította, hogy a különböző médiaszolgáltatásokat olcsóbban vehette volna igénybe a felperes közreműködése nélkül. Kifejtette, hogy a felperes a nem teljesített szolgáltatásokról kiállított, valamint egyéb helytelen tartalmú számláit korrigálta. Az elsőfokú bíróság a felperesnek járó díj összegét a felek egyező előadása alapján állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása és a felperes perköltségben marasztalása érdekében. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes csalárd módon járt el a számlák kiállításakor, mert több alkalommal is nem teljesített hirdetési tevékenységek ellenértékét számlázta. Ezen kívül egy esetben túlzott mértékű ügynöki jutalékot számított fel. Vitatta az első fokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a felperes a kellő gondossággal intézte az alperes ügyeit. Véleménye szerint a felperes az alperes bizalmával visszaélt, megszegte a Ptk. 474. § (2) bekezdésében előírt kötelezettségét, ezért díjra és költségeinek megtérítésére nem tarthat igényt. Hivatkozott arra, hogy a felperes magatartása a Ptk. 4. § (1) bekezdésébe és 277. § (4) bekezdésébe is ütközik.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges terjedelemben tárta fel, és azt helyesen állapította meg. Helytálló az elsőfokú bíróság tényállásból levont jogi következtetése és az arra alapított érdemi döntése is. Az ítéltábla mind a döntéssel, mind annak indokaival maradéktalanul egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatban a következőkre mutat rá:

A felperes a megbízási szerződésben arra vállalt kötelezettséget, hogy az alperes érdekeinek megfelelően, a tőle elvárható gondossággal fog eljárni. Nem vállalt kötelezettséget arra, hogy másoknál kedvezőbb hirdetési árakat fog elérni, sem pedig arra, hogy tevékenysége növelni fogja az alperes érdekkörébe tartozó üzletház árbevételét. Ezért a felperes kötelme gondossági és nem eredménykötelem volt. A felperest a tevékenység ellátásáért illette meg a díjazás és a költségtérítés, függetlenül tevékenységének eredményességétől vagy eredménytelenségétől. A perben kihallgatott tanúk vallomása kétséget kizáróan alátámasztotta azt, hogy a felperes a szerződésben vállalt tevékenységet az alperes érdekeinek megfelelően ellátta.

A hibás számlázás következményeit a felperes orvosolta, a perben a keresetét nagyobb összeggel szállította le, mint amekkora összeget az alperes az ellenkérelmében vitássá tett.

Az alperes által kifogásolt felperesi magatartás a számlák kibocsátásával, illetve a számlák tartalmával volt kapcsolatos. A számlák kiállítására a szerződésben főszolgáltatásként meghatározott tevékenység ellátását követően került sor. A téves számlázás a szerződést nem teszi ingyenessé, és nem mentesíti a megbízót a már teljesített szolgáltatások ellenértékének a megfizetése alól. Az alperes helytelen számlázás miatti bizalomvesztésének jogkövetkezménye a megbízási szerződés felmondása lehet. A felmondás azonban a szerződést a Ptk. 321. § (1) bekezdése és a Ptk. 319. § (2) bekezdése értelmében a jövőre nézve szünteti meg, és az alperes a már teljesített szolgáltatások ellenértékét köteles megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest másodfokú perköltség megfizetésére, valamint az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2010. november 5.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Lente Sándor s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró